

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Simán*
Cím: *A Zugliget téli lakói*

Forrás: *Az Újság*

Bp.
(Hely)

1920 X 15
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy *333.32*

Hely

Idő *"1920"*

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. 22

A Zugliget téli lakói.

(Végig a Csermely-uton. — A barátságos háziurak. — Hol vannak a vagonlakók?)

Vaggonokban lakni keserves dolog, nehéz megalkuvás, súlyos kereszt. A rozsdásodó vaskocsi dermesztően hideg, s most, hogy ránszakad a ködös, nyirkos ősz, egészen vigasztalan dolog a pályaudvarok holtvágányain élni. Ismerem a vagonlakók keservét, meghallgattam a panaszukat és tehetetlenül állottam a könyeikkel szemben akkor, a mikor még kevesen voltak és nem karolta fel ügyüket senki. Ma pedig azt halom, hogy a Zugligetnek minden zugát, a Hűvösvölgy egész völgyét, a kis és nagy Svábhegyet elrekvirálták nekik téli lakóhelyül.

„Végre látni fogom őket háznak épített négy fal között, ha nem is fényesen elhelyezve talán, de egy kis polgári kényelemben” — gondoltam örömmel, mikor leszállottam a zugligeti végállomáson, s nekivágtam a nagy felfedező utnak. A permetező eső és halvány őszi köd ellenére is szépek még a sötétzöld, bucsuzkodó fák, s minduntalan felbukkan a bokrok közül egy-egy fehér kecske háta. Téli van az egész Zugliget kecskéikkel, s ezek a szegény ember tehenei vigan meknek a füledbe, akármerre megy.

Az első házban, a melybe belébotlom, nem találok vagonlakót, hanem helyette hermetikus elzárttságot, sehöl egy lelket, sem embert, sem kutyát, mely utóbbiból pedig talán a kelleténél is több van a környéken. Itt tehát nincs mit keresnem. Gyerünk tovább.

A másik villából az uraság már beköltözött a városba, hogy jön-e majd téli lakó, vagy nem, arról egyelőre semmit sem lehet tudni, reméljük, hogy nem, azonban a mai állapotok igen különösek s attól függ, hogy az embernek milyen összeköttetései vannak — szórapszodikus szakadozottsággal a házfelügyelő.

Találok egy harmadik villát, mely télen-nyáron üdülő. Itt már javában dúl a nagy csata háziur és lakó között. Van olyan, a ki még a tavasszal kivette lakását s most nem akar kihurcolkodni, ellenben a tavasz óta nem fizet lakbért. És ehhez hasonló komplikált eset egy pár. Ugyancsak a Csermely-uton van az a nagy villa, melynek emeleti három szobájába egy megszállott területről jött magasrangú katonatisztet szállásoltak be a családjával. A gyöngéd szívű háziur a pusztá buterokon kívül semmit sem hajlandó ott hagyni, még egy sodronyt sem az ágyban, egy lábast

sem a konyhában, sőt elviszi budapesti hatszobás lakásába — mely ezekkel a dolgokkal amugy is föl van szerelve — a telefonkészüléket, a fürdőkályhát, beviszi a zongorát, hogy a lánya ezután egyszerre két zongorán játszhasson s a mit pedig nem bir gyors költözködéssel elcipelni a súlyos invázió elől, azt egy negyedik szobába hét lakat alá gondosan elzárja. *Elcsukja még a pinczét, a padlást, a kamrát, a cselédszobát is s elképzelhetni, mily ideális állapot lesz, ha a nehezen szerzett fűtőanyagot a három szoba egyikében kell elhelyezni, ugyszintén a cselédet s a kimosott ruhát is azon nedvesen.*

De ez még semmi! A Béla király-uton voltam egy villában, a hol leszedik a villanykörtéket, kihúzzák a szögeket a falból, s a felebaráti szeretettől átítatott villatulajdonosok a legszivesebben lehúznák még a tapétát is. Ezzel azonban a vagonlakónak semmit nem ártnak — két okból. Az egyik, hogy a vagonlakónak van butora és egyéb házi felszerelése, a másik és lényegesebb, hogy *vagonlakó ezekbe a villákba be sem jut.* Legnagyobb részét a katonaság rekvirálta, így Pilisvörösvárról egy század költözött a Zugligetbe s ezek most egy kis életet hoznak a dermedt csöndbe. Sok tulajdonos télire is kint marad és azok is szép számmal vannak, a kik kipanamázták, hogy üres maradjon a ház. Egy ilyenbe is benéztem. A trükk itt az volt, hogy a tulajdonos nagylelkűen bejelentette, hogy odaadja villáját téli lakásul egyetemi hallgatóknak. Igen ám, de egyetlen kályha sincs és a szimpla ablakokat már most kegyetlenül rázogatja a szél, hogyan is jöhefnének ide egyetemi hallgatók: megragyni igazán máshol is lehet, nem kell érte éppen drága villamos-jegygyel kiutazni a Zugligetbe! Az egyetemi hallgatók szépen megköszönik, de nem kérnek az ilyen vendégszeretettől! Így maradt üres ez a ház.

A villáknak jelentékeny része különben is csak nyári tartózkodásra épült, s így a nagyarányu költözkedésből, a vagonlakók hurcolkodásából én semmit sem láttam, pedig bejártam az Istenhegyet, voltam a Galgóczi-utcában, a Bükkös-uton, s végig a Csermely-uton.

Én nem mondom, — lehet, hogy kimennek a vagonlakók, akár csoportosan is, kirándulni, vagy jó lefogót szívni, vagy mondjuk majd télen ródlizni, de lakni, — azt nem!

Simán.

város háziyomdaja 1919.